

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1137

29.12.2024 (135)

Egy gonosz zseni nevelése Gerhard Lauck által

3. rész

Melyik bolygón vagyok?

Amikor a világ az 1960-as években kezdett megőrülni, feltettem magamnak egy egyszerű kérdést: *Melyik bolygón élek???*

Sokan, köztük barátok és családtagok is, ugyanezt tették akkoriban.

Nem bíztam a mainstream pártokban vagy a hagyományos megközelítésekben. Válaszokat keresve a legkülönbélebb szakirodalmat kezdtem el olvasni. Néhányat utáltam. Néhányat szerettem. Még középiskolás koromban megtaláltam a keresett válaszokat. A következő néhány évben még néhány rokonomat is megtérítettem. Nem szívesen nevezném ezt "új hitnek", mert évekig ugyanazokban az alap gondolatokban hittünk, anélkül, hogy tudtunk volna róla. Legalábbis nem név szerint. Ez nem volt sem "vallás", sem "ideológia" a hagyományos értelemben. Ez egy "világnézet" volt.

Ezt a "megtérési" vagy "megvilágosodási" folyamatot már mások is leírták. Mind a vezetők, mind az egyszerű emberek. Nem fogom újra megismételni. Alapvetően adminisztrátor, szervező, elemző és stratégia vagyok. Nem szerző, teoretikus vagy ideológus.

Mindazonáltal emlékszem egy vitára George-dzsal és Markkal az "egészséges ösztön" és a "jó érvelés" viszonylagos előnyeiről, amikor az ember alapvető politikai filozófiájának megválasztásáról van szó. Az én következtetésem: Mindkettő jó. De a kettő kombinációja a legjobb.

Mark segített kiválasztani újságunk nevét, az *NS Kampfrufot*. Büszke volt arra, hogy néhány hetet ugyanabban a börtönben töltött, mint Hitler! Azért tartóztatták le, mert NSDAP/AO matricákat ragasztott ki.

Apám és mentorom "FW"

Az 1940-es években apám mérnöki diplomát szerzett. Hamarosan felvették egy nagy gyártó céghez. Végül szerzett egy további diplomát.

A háború alatt nagyon sokáig dolgozott. Anya azt mondta, hogy alig látta őt. De azt hiszem, egy kicsit túlzásba esett. Elvégre a háború alatt is szülte a gyerekeket... Aztán megint csak apám viccelődött azzal, hogy nagyapa egyszer megkérdezte a nagymamától, miért nem szülnék többé gyerekek, miután vett egy hűtőszekrényt, és megszabadult a jégszekrénytől.

Az 1950-es években a vállalat a hosszú távú kutatás vezetőjévé léptette elő. Emlékszem, hogy gyerekkoromban meglátogattam az üzemét. Az első benyomásom ez volt: *Fiam, apunak gyönyörű titkárnője van. Kíváncsi vagyok, vajon anyuci tud-e erről!*

Megmutatta nekem az egyik új terméket, amelynek kifejlesztésében segített. Ez a termék ma is széles körben használatos. Amikor véletlenül meglátok egyet, mindig apám jut eszembe.

Apám olyan értékesnek bizonyult a vállalat számára, hogy az úgy döntött, befektet a képességeinek fejlesztésére. Az ország legjobb matematikusait vette fel, hogy személyre szabottan oktassák. Tudása végül a matematika doktori címével egyenértékűvé vált, annak ellenére, hogy hivatalosan nem rendelkezett matematikai diplomával.

Évekkel később egy középiskolai matektanár azt mondta, hogy kérdezzük meg a szüleinket, mennyit tudnak matekból. Jól vagy rosszul, de én ezt úgy fogtam fel, mint egy áskálódást. Ezért megkértem apámat, hogy legyen alapos. Több mint *húszféle* matematikát sorolt fel, amit tanult. A matektanár némelyikről *még csak nem is hallott!*

Az 1960-as években FW úgy döntött, hogy tanítani fog. Azt mondta, hogy agasztotta a nemzet mérnökhallgatóinak hanyatló minősége. Ezért egy állami egyetemen lett mérnökprofesszor.

Ez természetesen *nagy fizetéscsökkentést* jelentett. De úgy tűnt, nem bánja.

Amikor a "város" szélén lévő új otthonunkba költöztünk, megdöbbentem és csalódott voltam. Az új otthonunk nagyon szerény volt a régi vidéki birtokunkhoz képest. De nem szóltam semmit.

FW egy nagyon különleges kurzust hozott létre és tanított. Az volt a célja, hogy

a diákjai *gyakorlati tapasztalatot szerezzenek az ipari mérnöki munkában.*

Meglátogatta a környékbeli kis gyártó cégeket, és olyan ajánlatot tett nekik, amelyet aligha tudtak visszautasítani. *Hagyja, hogy a diákjaim KÉRJÉK meg a mérnöki problémáik megoldását. Ha nem sikerül nekik, akkor a félév végén kijövök, és INGYEN megoldom őket."*

És pontosan ezt tette!

Az eredmény sok boldog üzletember volt. Néhányan dicsérő leveleket küldtek az egyetemnek. Ráadásul még évek múlva is kapott leveleket egykori hallgatóitól, amelyekben hálájukat fejezték ki. Egyikük azt írta, hogy többet tanult ezen az *egy kurzuson*, mint az *összes többi kurzuson együttléve.*

Ezáltal betekintést nyert e cégek általános jellegébe is.

Ezek a cégek általában két emberrel kezdenek. Az egyikük ért a technológiához. A másik jó az üzleti életben. Ahogy a vállalatuk növekszik, végül elér egy olyan pontot, amikor külső segítségre van szükségük.

Akkoriban apám biztosította a mérnöki segítséget. Sok évvel később én nyújtottam az *üzleti segítséget.*

Egy másik észrevételt is tett:

A mérnökök és az üzletemberek nehezen kommunikálnak egymással. Különböző nyelveket beszélnek. A legjobb mérnökhallgatók sem tudnak jól írni vagy nyilvánosan beszélni.

Évekkel később észrevettem, hogy a számítástechnikusok és üzletemberek gyakran ugyanezzel a problémával küzdenek.

Ezért szorgalmazta, hogy diákjai csatlakozzanak a *Toastmasters* nevű csoporthoz, amely a nyilvános beszédkésztséget népszerűsítette. Ő maga is csatlakozott.

FW-nek az volt a híre, hogy nagyon kemény, de ugyanakkor nagyon igazságos is.

Például: A diákjait arra utasították, hogy *csak a társadalombiztosítási számukkal* azonosítsák a papírjaikat. Nem a nevükkel. Nem akarta tudni a személyazonosságukat az osztályozás során. Ezt csak később tudta meg, amikor az osztályzatokat kiírta. Így akarta megakadályozni, hogy akár akaratlanul vagy tudat alatt is elfogult legyen.

A diákjainak volt egy mondása a heti tíz kérdéses kvizekről:

Ha jó tanuló vagy, akkor az első három kérdésre tudsz válaszolni. Ha zseni vagy, akkor a következő három kérdésre is rájössz. De az utolsó négyre csak Isten és FW professzor tudja a választ!

Amikor elmondta az egyiket az "utolsó négy" közül, hamar rájöttem a válaszra. Apámmal ellentétben én nem értem a mechanikához és a technológiához. De örököltem az analitikus elméjét és a problémamegoldó képességét. A különböző

szakterületeink ellenére nagyon hasonlóan gondolkodtunk. FW gyakran megjegyezte, hogy *ugyanazokat az* elveket alkalmaztuk *különböző* területeken. Csak másképp neveztük el őket.

A legjobb diákjai szerették, a legrosszabbak pedig gyűlölték.

Egyik tanítványa *szó szerint zseniális volt a* mérnöki tudományok terén. Apám tanította őt egy az egyben. Ingyen. Mosolyogva mondta nekem: *Öröm volt tanítani őt. Az elméje úgy szívta magába a tudást, mint egy szivacs. Egy hét alatt többet tanult, mint egy átlagos diák hat hónap alatt.*

FW később otthagya a tanítást, és saját mérnöki tanácsadó céget alapított. A válalatnál kaptam egy imponáló címet, de valójában csak egy figura voltam.

A következő években FW egyre több államban szerzett mérnöki engedélyt. Amikor letette a New York állambeli mérnöki vizsgát, a születési anyakönyvi kivonatát követelték, hogy bizonyítsa, amerikai állampolgár. *A pontszáma olyan magas volt, hogy nem tudták elhinni, hogy az Egyesült Államokban szerezte a végzettségét!*

Autók

Apámnak mindig legalább öt autója volt. Nagy, öreg Buickokat vett, megjavította őket, és addig vezette, amíg valami komolyabb baja nem lett. Például a motor vagy a váltó. Aztán kannibalizálta őket alkatrészekért. Olyan alapos volt, hogy a roncstelepi kereskedők néha azt akarták, hogy fizessen neki, hogy elvontassa őket. Nem fordítva.

Egyszer 95 dollárt kapott egy biztosítótól, mert a másik fickó behorpasztotta a sárvédőt. Az autó csak 100 dollárba került!

Mivel én voltam a legfiatalabb és legkevésbé képzett, én kaptam az unalmas munkákat. Mint a gumik forgatása vagy a gyertyák csapolása. Vagy csak ültem ott halálra unottan, és szerszámokat adtam neki. Talán ez az egyik oka annak, hogy sosem kezdtem el érdeklődni a szerelés iránt.

Egyszer a szomszéd kecskéje jött át segíteni. De volt egy hátsó szándéka. A kecske szerette a dohányt. Megpróbálta ellopni apám zsebéből a dohányzacskót, miközben a kocsni alatt dolgozott.

Egyszer hazajöttünk, és láttunk egy hosszú faoszlopot a hátsó ajtó mellett. A nővérem elmagyarázta, hogy azért van rá szüksége, hogy elhárítsa a kecskét. Amikor kiment, hogy behozza a szennyest a sorból, a kecske megpróbálta megdugni!

Egyszer négykézlábra ereszkedtem, és összeütköztem ezzel a kecskével. Aztán felnéztem. A kecske és én egy pillanatig bámultuk egymást. Aztán a kecske megfordult és elszaladt. A mai napig nem tudom, hogy a kemény fejem vagy az arcom miatt tette ezt.

Kamaszkoromban nem volt saját autóm. Nem is volt rá szükségem.

A legtöbb autó, aminek életemben köszönhettem, az 1970-es években készült. A legolcsóbb 500 dollárba került. A legdrágább 1500 dollár volt. A "legrosszabb" autó, amit valaha vettem, 700 dollárba került, és csak három évig tartott. Egy középiskolás diáké volt. A szülei vettek neki egy új autót érettségi ajándékként. A két kedvencem mindkettő egy 1975-ös Buick Electra Limited volt. Az egyik 895 dollárba került, és tíz évig tartott. Egy barátom megjegyezte: *Ez nem egy autó. Ez egy repülőgép-hordozó!*

A legszórakoztatóbb autóvásárlásom a következőképpen zajlott. Apósommal együtt mentünk, míg a feleségem otthon maradt. Három nyelven tárgyaltunk a magántulajdonossal a vásárlásról. Amikor hazaértünk, a feleségem egyetlen kérdése az volt: *Milyen színű az autó?* Egyikünk sem emlékezett az alig egy órával korábban vásárolt autó színére! Ez idegessé tette őt. De amikor meglátta az autót, nagyon elégedett volt.

Egy munkatársamnak hasonló tapasztalata volt a feleségével. Amikor megkérdezte tőle, hogy milyen autót szeretne, azt mondta: *kéket!*

A következő néhány évben körülbelül tíz kisebb balesetet szenvedett azzal az 1975-ös Buick Regallal. Kettőt ugyanazon a napon! A második alkalommal egy rendőrautóval ütközött össze a rendőrörs előtt. Annyira dühös voltam, hogy nem voltam hajlandó segíteni neki. Helyette az apja segített.

Tizenéves felügyelő voltam...

NEM VÉRFARKAS

Minden nyáron egy gyárban dolgoztam, hogy pénzt keressék a tandíjra és a könyvekre. Még tinédzserként előléptettek egy alacsony szintű felügyelői pozícióba, és hétfős személyzetet irányítottam. Én voltam a legfiatalabb.

Hogy kaptam meg ezt az előléptetést?

Íme a történet.

A gyár épp most dobott piacra egy új terméket. Kezdetben a gyártás különböző részlegek között volt szétszórva. Az egyes részlegek hajlamosak voltak az új terméket a valódi munkájuktól való elvonatkoztatásnak tekinteni. A rájuk bízott részt félreállították.

Ez volt a harmadik munkám a gyárban. Amikor jelentkeztem a régi felettesemnél, ő az üzem egy másik részébe vezetett. Olyan messze volt az ő részlegétől, hogy nem is láttuk! Csatlakoztam két munkáshoz, akik már ott voltak, és alkatrészeket szereltek össze.

Nem volt semmi személyes. Ennek ellenére száműztek. Azzal bíztak meg, hogy

dolgozzak azon az átkozott új terméken. Távól a szememtől.

Ritkán nézett ránk. Vagy akkor sem volt a közelben, amikor segítségre volt szükségünk... Még akkor sem, amikor több alkatrészt ért könyörögtünk, mert kifogytunk, és a munka megállt!

Egy nap egy fiatal mérnök, aki új volt a gyári eljárásokban, kedvesen felajánlotta, hogy segít nekünk. Átsétált a raktárba, és hozott néhány alkatrészt. Anélkül, hogy bárkinek szólt volna, vagy a papírmunkát elvégezte volna.

Így a jövőben is hozzá fordultunk. Valaki a front office-ban végül rájött, hogy mit csinál. Ki lett rúgva.

Különösen az egyik menedzser a front office-ból sétált el mellettem, és feltett nekem egy kérdést. Én válaszoltam, amennyire tudtam. Ez néhányszor megtörtént.

Alig néhány héttel azután, hogy elkezdtem, odajött hozzám, és közölte, hogy előléptettek. *Te vagy az egyetlen ember, aki bármit is tud arról, hogy mi folyik itt!*

Ez meglepett engem. Természetesen örültem.

Hamarosan az adott termék gyártását egy területre összpontosították. A nagyjából harminc ember fölé egy magasabb szintű felügyelőt neveztek ki. Katonai értelemben ő egy szakaszparancsnok hadnagynak felelt meg, én pedig egy őrmester voltam, aki egy osztagot vezetett.

De volt még egy aprócska probléma.

A termékek nem működtek! A selejt aránya 50% körül volt!

Senki sem tudta kitalálni, *hogy miért*. Kétségbeesésében ugyanaz a front office manager megkérdezte tőlem, hogy mit gondolok.

Megfigyelést tettem, és felállítottam egy elméletet. Valaki elküldött valakit a szükséges felszerelésért, hogy ellenőrizze a dolgot. (Én nem tudtam, hogyan kell használni, de ő igen.) A rejtély megoldódott. A selejt aránya radikálisan csökkent. Nyilvánvaló, hogy a probléma legalább *egy részét* megoldottuk.

De a selejt aránya *még mindig* túl magas volt. Az igazgató és én néhány percig beszélgettünk erről a problémáról. Aztán előálltam egy másik elmélettel. Ő úgy gondolta, hogy van értelme, és ki kellene vizsgálnunk.

Hozott néhány *még kifinomultabb berendezést* - ezúttal egy *főiskolán képzett technikust kellett idehozunk*, aki tudta, hogyan kell használni -, és tesztelte az elméletemet. A gyanúm beigazolódott!

A technikusok, sőt teljes értékű mérnökök is *hetekigvért* izzadtak a probléma miatt. Aztán percek alatt megtaláltam a megoldást.

Akkoriban ezt a józan ész és a szerencse kombinációjának tulajdonítottam. Akkor még nem tudtam, hogy ennél többről van szó.

Ettől kezdve ez a technikus és felszerelése a gyártósor szerves részét képezte. Az összeszerelés előtt mindig ellenőrizte a "problémás gyermek" alkatrészt a láthatatlan hiba szempontjából. A hibaarány elfogadható minimumra csökkent.

Kérdés: *Hogyan tudott egy tizenkilenc éves srác - NINCS műszaki képzettsége - megoldani egy olyan TECHNIKAI problémát, amelyre senki más nem tudott rájönni?*

Válasz: *Megfigyelés, elemzés és a józan ész!*

Ezt a gyárat egy zseniális feltaláló alapította. Még középiskolás korában, a szülei garázsában indította el a vállalkozást!

Zseniális találmányaihoz csak a rokonai ostobasága párosul a front office-ban - jegyezte meg egy másik dolgozó.

Sajnos, amikor egy új termék gyártásához bővítette az üzemet, túlvállalta magát. Amikor ez a termék hirtelen elavulttá vált egy másik technológiai fejlődés miatt, a vállalat csődbe ment. A gyár bezárt. Az alkalmazottakat elbocsátották. A helyiek átkozták őt. Ő pedig elköltözött az államból.

Addigra már más elfoglaltságok felé fordultam.

Elkezdtek írni

Még tinédzserkoromban kezdtek megjelenni első cikkeim (egy középiskolai kiadványban megjelent versemet leszámítva) nonprofit szervezetek kiadványaiban.

Eleinte egyszerűen csak előfizettem néhány folyóiratra mind az Egyesült Államokban, mind Európában. Ezek közé tartozott *a The Voice of the Federation, Der Deutsch-Amerikaner, Nation Europa, Mut Magazine, Deutsche Nachrichten, Deutsche Wochenzeitung, Deutsche National- und Soldatenzeitung* és még sok más.

De hamarosan elkezdtem a szerkesztőségi leveleket, majd később a cikkeket is beküldeni.

Az egyik esszém, amelyet egy fiatal szerzőknek szóló íróversenyre küldtem be, bejutott az elődöntőbe. Az összes többi elődöntőbe jutott írással együtt megjelent a *Nation Europa* című szponzoráló magazinban.

Ez a magazin nagyon "igényes" volt. Számos prominens személyiség cikkeit közölte. Úgy látszik, a megfelelő körökben némi figyelmet keltettem, mert néhányuktól levelet kaptam - sőt, meghívást is -, hogy látogassam meg őket. Néhányan közülük nyugalmazott *magas rangú kormánytisztviselőktől, tudósoktól és kiváló katonatisztektől* jöttek.

Még tizenéves koromban meghívást kaptam egy európai nemzetközi konferenciára, és meg is tettem, mégpedig az első *Nationaleuropäischer Jugendkongressra*. Nagyon jól éreztem magam, és sok érdekes emberrel találkoztam.

NS KAMPFRUF
KAMPFBLATT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
November 1944   September 1973   25. April 2017 (123)

Der Kampf geht weiter !

Halbtag Jahn nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da - ja genau in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Abermals von Deutschland, Völkerring, Vorkrieg und Vorkriegszeit haben sich angeschlossen, den Kampf der gesamten Welt unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu unterstützen.

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktivierte Völker und Kampfbewegungen stehen Schlichter an Schlichter im Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker.
Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord hat heute noch viel größere als in der Vergangenheit.

Der unermessliche Ögler ist eben dabei, den Völkermord - gegen alle weisen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Entwertung, Überforderung und Ausbeutung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im "Waldkampf" oder im "Stromkampf", ob mit Propagandamaterialien bewaffnet oder auf einem Schiffsfeld im Jahre 1945 Nationalsozialisten für unsere Führer!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (123)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.mourningtheancient.com/ trash-ten) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút alapszerzője. Az ember információt keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kiutazni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feljára az elhagyott múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felidézni hozzá. Ismét az internetnek.

the NEW ORDER
Number 179 (123)   Founded 1973   April 26, 2022 (123)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinemen fight side by side for the preservation of the White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is now much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and reengineering.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!